

РЕШЕНИЕ

№ 2227

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 17.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1928** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Производството е образувано по жалба на Ц. Н. Н. от Г. С. срещу Заповед № РД – 09 – 50 – 1403 от 11.12.2009г. на Г. А. на С., с която е отказано допускането на изменение на действащ ПУП за поземлен имот пл. № 963А, кв. 14, м. „ж.к. Л Зона В”, Р. „П.”, Г. С..

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния закон и с целта на закона. Твърди, че с отказа по оспорената заповед незаконосъобразно му се пречи да използва имота си за задоволяване на жилищните нужди на него и на семейството му. Иска оспорената заповед да бъде отменена и преписката да бъде върната на административния орган за одобряване на ПУП за имота му.

Ответникът по жалбата Столична община, чрез Д., изразява становище, че жалбата е неоснователна. Твърди, на първо място, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, без да са допуснати съществени нарушения на административна производствените правила и при правилното прилагане на материалния закон и целта на закона. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Кмета на СО – Р. „П.” не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Поради горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено

следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е собственик по силата на представен по делото документ за собственост (нотариален акт) на следния недвижим имот – поземлени имоти пл. № 963А, кв. 5 (стар), сега кв. 14, м. „ж.к. Л – Зона В”, по плана на Г. С..

Производството по издаване на обжалваната заповед е започнало по искане за допускане на устройствена процедура № ГР-94-Ц-16 от 08.05.2008г. от жалбоподателя, като след даване на съответни указания от административния орган, искането за провеждане на устройствена процедура е доокомплектовано с мотивирано предложение на проектант за исканото изменение.

За имота на жалбоподателя предмет на оспорената заповед дворищната регулация е проведена и е одобрена със Заповед № РД – 09 – 50 – 195 от 13.04.2000г. и Заповед № РД – 09 – 50 – 134 от 28.03.2003г. на Г. А. на С., като съгласно посочените заповеди ПИ № 963А, собственост на жалбоподателя попада в УПИ VI – за училище, кв. 14, м. „ж.к. Л – зона В”, Г. С..

Постъпилото заявление с предложението е разгледано на ОЕСУТ, като с решение на ОЕСУТ по точка 54 от протокол № ЕС – Г – 15 от 10.02.2009г., утвърден от кмета на Столична община и е дадено становище представеното за обсъждане ИПРЗ за ПИ № 963А да се изпрати за съгласуване в Дирекция „Образование” при СО, от където е дадено становище за нецелесъобразност на исканата промяна в ПУП, тъй като по този начин ще бъде нарушена целостта на УПИ VI – за училище – и частта, която ще бъде заета от бъдещото училище и прилежащите му площи. Същото становище е представено с писмо и от Кмета на СО – Р. „П.”.

След постъпване на становищата от СО и СО – Р. „П.” заявлението на жалбоподателя в това производство с предложението за промяна на ПУП е разгледано на ОЕСУТ, като с решение на ОЕСУТ по точка 26 от протокол № ЕС – Г – 60 от 09.06.2009г., утвърден от кмета на Столична община и е дадено становище, че не следва да се приема мотивираното предложение за провеждане на градоустройствената процедура, която е поискана за ПИ № 963А, поради нецелесъобразност, като предлага на Г. А. да издаде отказ.

Въз основа на проведената процедура и представените по делото доказателства е издадена оспорената в това производство Заповед № РД – 09 – 50 – 1403 от 11.12.2009г.

на Г. А. на С., с която е отказано да бъде допуснато изменение на действащия ПУП на имот пл. № 963А, кв. 14, м. ж.к. „Л – зона В” по заявление вх. № ГР – 94 – Ц – 16 от 08.05.2008г. на жалбоподателя в това производство.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че е оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно представена по делото заповед № РД – 09 – 3345 от 29.05.2008г. на Кмета на Столична община допълнена със Заповед № РД – 09 – 4338 от 02.12.2008г. във връзка със Заповед № РД – 15 – 13161 от 26.11.2008г. на Кмета на СО. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, при правилното приложение на материално правни разпоредби и целта на закона, както и без да е извършено съществено нарушение на административно – производствените правила, по съображенията изложени по - долу.

На първо място неотнормимо към преценката на законосъобразността на оспорената в това производство заповед е материалната и жилищна нужда на жалбоподателя.

На второ място оспорената заповед е издадена при правилно описана и оценена фактическа обстановка и при правилното приложение на материално правните норми, тъй като действително имота на жалбоподателя се намира в жилищна зона, определена като такава за комплексно жилищно строителство. Същото се потвърждава и от приетата и неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице с техническа компетентност и при направени съответни правки в Д. и районната администрация и оглед на място. В тази връзка законосъобразно административния орган е приел, че не е налице хипотезата на чл. 22 от ЗУТ, според ал. 4 на който, в зони предвидени за комплексно застрояване се допуска урегулиране на поземлени имоти, но само тогава, когато се касае за първа такава регулация като в този случай следва да се спазват правилата и параметрите посочени в чл. 22 от ЗУТ. В конкретния случай не се касае за първа регулация, а за искане за промяна на съществуващата вече регулация. А в зони с комплексно застрояване промяната е допустима само и единствено в случаите на изработване на план за реструктуриране на жилищния квартал, като съобразно чл. 22 ал. 4 от ЗУТ промяната следва да е в обхват най – малко на един квартал с комплексно застрояване. А в конкретния случай е поискана промяна само за един поземлен имот.

На следващо място съдът намира за необходимо да отбележи, че поисканата градоустройствена процедура е недопустима и съобразно разпоредбата на чл. 134 ал. 7 от ЗУТ (нова от ДВ бр. 19 от 2009г., действала по време на издаване на оспорената заповед), според която „С изключение на случаите по ал. 2, т. 1 изменение на подробните устройствени планове за промяна на предназначението на урегулирани поземлени имоти, отредени за обекти на образованието, науката, здравеопазването или културата, може да се извърши при условията и по реда на този закон само след писмено съгласие на съответния министър по реда на чл. 39, ал. 3”. В конкретния случай поземления имот на жалбоподателя е включен в УПИ отредено за училище, поради и което по отношение на поземления имот на жалбоподателя е било недопустимо изменението на устройствения план към момента на подаването на искането за това и към момента на издаване на оспорената заповед. Промяната на

устройствения план в този случай, а и във всички други визирани в посочената разпоредба на чл. 134 ал. 7 от ЗУТ е допустима само в една единствена хипотеза, а именно при наличие на условията на чл. 134 ал. 2 т. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 208 от ЗУТ – когато в срока по чл. 208 от ЗУТ не е започнала отчуждителната процедура в конкретния случай за реализирането на училището, за което е отреден имота. Но дори при прилагането на чл. 134 ал. 2 т. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 208 от ЗУТ следва да се имат предвид удължените срокове във връзка с чл. 208 от ЗУТ, дадени в чл. 17 ал. 1 т. 2 от специалния закон ЗУЗСО, според който за обекти на социалната инфраструктура - за обекти на здравеопазването, образованието, културата, социалните дейности и спорта отчуждителната процедура следва да не е започнала в срок от 10 години, като съобразно ал. 2 на чл. 17 от ЗУЗСО този срок започва да тече от приемането и влизането в сила на ЗУЗСО – 28.01.2007г. Видно от представените по делото доказателства планът за застрояване и регулация е приет през 2003г., като същият е влезнал в сила и не е бил оспорен от жалбоподателя в това производство. С него имотът на жалбоподателя е включен в УПИ VI, кв. 14, по плана на ж.к. „Л – Зона В”, Г. С., който е отреден за обект на социалната инфраструктура – образованието – а именно за училище. В тази връзка настоящият състав намира, че за жалбоподателя би възникнала възможност да иска промяна на устройствения план и преотреждане на имота му само по реда на чл. 134 ал. 2 т. 1 от ЗУТ и то след изтичането на сроковете предвидени в чл. 17 ал. 1 т. 2 във връзка с ал. 2 ЗУЗСО в случай, че до изтичането на тези срокове не е започнала отчуждителната процедура.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената Заповед № РД – 09 – 50 – 1403 от 11.12.2009г. на Г. А. на С., е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното прилагане на материално – правните разпоредби, поради което настоящият състав намира, че същата е законосъобразна и следва да бъде оставена в сила, а оспорването отхвърлено.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143 от АПК настоящият състав намира, че искането за присъждане на разноски от жалбоподателя не следва да бъде уважавано.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Н. Н. от Г. С. срещу Заповед № РД – 09 – 50 – 1403 от 11.12.2009г. на Г. А. на С., с която е отказано допускането на изменение на действащ ПУП за поземлен имот пл. № 963А, кв. 14, м. „ж.к. Л Зона В”, Р. „П.”, Г. С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в четиринадесет днeвe срок от получаване на съобщението за решението чрез Административен съд С. – град пред Върховния Административен Съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

